

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۸/۰۱/۰۸

آصف بهاند

دا دی باران ودرید

(د فرید باراني مړینه)

دریمه برخه

«باراني د پسرلني باران په خیر
لږه شیبه وورید او ژر ودرید»

ستړی شوی انتظار می په بدن کی
را لوبدلی دی یو ډار می په بدن کی

گرمه، گرمه می پښتی ده له پوچوالي
رانه ورک دی هغه یار می په بدن کی

چی تا ووینم نو ژر می ځان مصروف کړم
دومره نشته اعتبار می په بدن کی

ستا خبرو می پر مخ خولي رهي کړي
که مزدور دی کوي کار می په بدن کی

هم يي روح، هم يي وجود راته شل کړی
پیدا شوی یو بنامار می په بدن کی

ډلي، ډلي اندیښني ورته را درومي
سم جوړ شوی یو مزار می په بدن کی

د باراني په باب زما د لیکنو او شعرونو له خپریدو وروسته، ده ما سره د چت په خونه کی مرکه پیل کړه. د چت په خونه کی زما او د باراني خبرې او د زړه خواله، زموږ د ځانگړي او خصوصي حریم حیثیت لري؛ دی خو لار آرام یې وکړ؛ خو زه د خپل خصوصي حریم دا خبرې ځکه له لوستونکو سره شریکوم چی د باراني د ژوند، فکري اړخونه، د ده د شخصیت ځینې برخې او په ځانگړي ډول د ده د هنر یعنی شعر ځانگړني او ښکلاوي لوستونکو ته روښانه شي. گوندې د دې خبرو ویل او شریکول د باراني په پیژندنه کی مرسته وکړي او د ده طرز تفکر، د لیکنې سبک او د مالوماتو کچه تر یوې اندازې مالومه شي:

«سلامونه بهاند صاحب، وښه چی ستا لیکنې او په لیکنو کی د خپل شعرونو ځوابونه می تراوسه نه وو لوستي، سبا می د سمستر وروستی آزموینه ده او په ازموینو کی بوخت وم.
له لیکنو او شاعرانه ځوابونو مو ډېره ډېره مننه.»

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولی

په افغان شاعرانو کې یوه ناروغي ګډه ده، او هغه د ځينو کړيو ملګرتيا ده چې د يو بل ته لاسونه پرکوي. زه له نيکه مرغه له دوی سره نه يم په همدې خاطر تنها يم او شکر، يو يو خو هغه کسان مي شعر خوښوي چې واقعا زما شعرونه ورته ارزښت لري. لکه تاسو، تکل صاحب او فردا صاحب. ماته ستاسو هڅونه ارزښت لري نه د هغو کړيو.»

آصف بهاند:

«باراني صاحب!

په افغانانو کې بل مرض د سيمي او خپلوي پالل دي. زه تا له نږدې نه پېژنم، خو ته په دې نه يې خبر چې زما د يادداشتونو په صفحه کې ته او ستا شعرونه خاص ځای لري، دوه لنډکي يادداشتونه او ورسره ستا د ښکلو شعرونو په ځواب کې دوه ناښکلي شعرونه مي چاپ کړل، خو ستا د رد او يا هم تاييد ځواب مالوم نه شو، ما داسې وانگيرله چې تا زما په خبرو خاوري اړولي دي، خو دا دی اوس دې غږ جگ شو. زه ستا په شعرونو ډير څه ويلای او ليکلای شم، خو دا دوی برخي مي ځکه لنډې ونيولي چې اوږده مطالب څوک لولي نه. خپل لالا ته مي (ډاکټر لطيف بهاند) په هالنډ کې ويل چې داسې يو باغي شاعر پيدا شوی، ستا د شعر يو څو انځورونه مي په مخ کې ورته کيښودل، دی خوشاله شو او راته يې وويل چې څه اوږده پر وليکه. بيا مي له عارف خزان سره ياد کړي او...

په مقالو کې مي هم درته ليکلي او ويلي دي، اوس يې بيا درته وایم چې په دغسې ټولنه کې ځان سره پام کوه، زما له پاره، د فرهنگيانو د کورنۍ له پاره لومړی ستا فزيکي موجوديت اړين دی، بيا دې فکر او تخليقات.

خبرې ډيرې ته ډير لري

خدای دې نږدې کړه چې په حال دې خبر کړمه

په شعر کې د چا په چکچکو او خبرو پسې مه ګرځه. په همدغې سرکشی او بغاوت باندې دې چې پيل کړی، همداسې باغي او ياغي اوسه. د شعر يو نوم بغاوت دی، مقدس بغاوت چې په هغه کې د ټولني په نا خوالو باندې شاعر خاندی او نه يې مني.

تا په کاملاً باغيټوب باندې پر دې خندلي، نه دې ده منلي او هغه دې دروغ ثابته کړي ده چې د کلي فاحشه باکره خپږي.

دا د خلکو په مخ کې د ټولني د نا وره او غير انساني قوانينو او خبرو غلط ثابتول دي. تا په شعر کې ثابته کړي چې ستا کليواله بيغله پاکه ده، هسې په درواغو خلک فاحشه ورته وايي. دا د ټولني په غير حقيقي باورونو باندې خندل دي.

کلوڼه پخوا استاد عبدالروف بينوا، استاد مجروح ته د ځانځاني بنامار په مقدمه کې د مجروح د بغاوت مبارکي ورکړي وه. دا دی زه او س تا ته ليکم:

د حقايقو په ويلو کې ستا خندل او ستا بغاوت دې مبارک وي، تل باغي اوسه، خو انسان دې هير نه شي!!!

ده (باراني) بيرته په ځواب کې ډير څه را ته وليکل: خپله لنډکی بيوگرافي، خپله شاعري او خپل مصروفيتونه او... بشپړ متن يې دا دی:

«پوهېرم بهاند صاحب پښتانه ليکوال او شاعران همدا ستونزي لري. ما ستاسو ليکنې او د شعرونو ځوابونو ولوستل، خدای دې نه کړي چې ستاسو په خبرو مي خاورې شيندلي وي، مصروف وم او امتحانونه مي نن سهار ختم شول. زه فکر کوم چې ليکنې همداسې لنډې بڼه دي، زه خپله کله کله که ليکنه وکړم ډېر په لنډو مطلب خلاصوم، ځکه چې ستاسو په خبره لوستونکی ستړی کيږي او نه يې لولي.»

بهاند صاحب، زه ستاسو او ستاسو له لالا بهاند صاحب سره پېژنم او عارف خزان او کاوون طوفاني هم پېژنم خو شايد زما عمر او استعداد لا د دې نه وي چې صحنې ته راشم، په همدې خاطر له ۱۳ کاله شاعرۍ وروسته لاهم گوښه يم، يو دليل يې شايد همدا د شاعرانو ترمنځ د سيمو او خپلويو پالل وي.

زه له فرهنگي کورنيو سره دلته په افغانستان کې دننه يواځې له استاد غضنفر سره پېژنم، يو ځل تکل صاحب ورته زما په اړه ويلي وو چې گني ښه شعر ليکم، بيا غضنفر صاحب زما سره اړيکه ونيوله او په ازادۍ راډيو کې مي يوه لنډه مرکه هم ورسره وکړه او هغه دوستان چې په بهر کې دي، لکه تاسو فردا صاحب او تکل صاحب... تر اوسه مي يواځې له فردا صاحب سره له نږدې ليدلي دي، هغه په همدې ورځو کې افغانستان ته راغلی وو.

پوهېرم بهاند صاحب، زه پوهېرم که له دغو شاعرانو سره یوځای شوم زما نه هم هماغسې څوک جوړېږي چې دوی دي. ته خو په افغانستان کې نه یې، دلته ډېر ستر، ستر شاعران دي چې د خلکو درناوی غواړي، یواځې د ملا کار نه کوي چې خپل لاسونه خلکو ته د بنکلولو په موخه اوږده کړي . له مینې دې مننه بهاند صاحب، اوس به خپل په اړه یو لږ معلومات درکړم ترڅو نور هم سره نږدې شو:

زما نوم فرید دی، باراني تخلص کوم، زما نیکه تقریبا ۷۰ کاله وړاندې د لوگر له زرغون ښار نه د بادغیس مرغاب ولسوالۍ ته کډه شوی وو. هماغلته پیدا شوی يم او تقریبا ۱۳ کاله مې هلته ژوند کړی دی وروسته هرات ته راغلي یو او اوس ۱۲ کاله کبیري چې په هرات کې میشت یو. مور مې درې ژبې ده او پلار مې تر کوم ځایه چې خبر يم هغه هم درې ژبې دی خو زموږ سره ټول عمر پښتو غږېدلای... هغه په پښتو میشتو سیمو کې زېږېدلای، شاید همدا علت وي چې زموږ سره تل پښتو وغږېد .

زه ۲۵ کاله عمر لرم، د انجینري پوهنځی مې په دریم کال کې پرېښوده او اوس په کابل کې د اریانا شخصي پوهنتون د طب پوهنځی د پي سي بي محصل يم او کورنی مې په هرات کې ده .

په دواړو ژبو فارسي - دري او پښتو شعر لیکم خو پښتو شاعري مې ډېره ده نظر فارسي ته... ځکه، حتا که د دري ژبو شاعرانو سره هم ناست يم، هغوی راته ویلي چې پښتو غریبه ژبه ده او باید ټول فوکس دې پر پښتو وي. که نه نو دري هم ډېره خوږه ژبه ده او بیا چې مورنی شي خو بیخي نو...!

بهاند صاحب زه سبا هرات ته ځم، که مې ناوخته د لیکنې ځواب درکړ، خبر اوسی.»

ما وي چې تا به لا لیدل که نه لیدل غمونه
توره تیاره وله او ماته گډېدل غمونه

اوږد مې سفر وو او د مات زرگي په ساندو کې مې
دانه، دانه لکه غنم را ماتېدل غمونه

په هغه شپه ټولې دنیا په کرس خندا کوله
په هغه شپه یواځې ما، چې زیږول غمونه

(باراني)

«... له تنهایی وپریږم،
ما ته زما د پردو شوو پلونو لار وښایاست،
غواړم له خپلو بلارېو شوو اندیښنو وتښتم»

(باراني)

د دریمې برخې پای